

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

διπλωματική εργασία:

ΜΟΥΣΕΙΟ DESIGN ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

φοιτήτριες:

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΜΑΡΙΑ

ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΚΛΕΟΝΙΚΗ

επιβλέποντες:

Έβελην Γαβρήλου

Γιώργος Τριανταφυλλίδης

Περίληψη:

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας αφορά στον σχεδιασμό ενός μουσείου design στη Νέα παραλία της Θεσσαλονίκης. Η πρόταση έγινε για την στέγαση μίας αξιόλογης υπάρχουσας συλλογής που συγκεντρώθηκε με ιδιωτική πρωτοβουλία του κ. Στέργιου Δελιαλή, αλλά παραμένει δώδεκα χρόνια χωρίς στέγη. Η συλλογή σήμερα περιλαμβάνει περισσότερα από 3.500 αντικείμενα design και 6.000 βιβλία που αναφέρονται στον βιομηχανικό σχεδιασμό του 20ού αιώνα.

Το οικόπεδο που επιλέχθηκε είναι ένας τριγωνικός χώρος πρασίνου που ανήκει στο Δήμο και είναι απόληξη της Νέας Παραλίας. Βρίσκεται σε μία περιοχή με σημαντικά δημόσια κτίρια πολιτισμικού ενδιαφέροντος και είναι δίπλα στο ξενοδοχείο Macedonia Palace. Για την κάλυψη του οικοπέδου δόθηκε σημασία στη διατήρηση της χρήσης πρασίνου στο μεγαλύτερο μέρος της έκτασής του και επιχειρήθηκε ένας συνδυασμός της φύσης με το δομημένο περιβάλλον. Η αρχιτεκτονική σύνθεση του κτιρίου ξεκίνησε με βάση τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά και την ανάγνωση των γειτονικών οικοπέδων. Ο σχεδιασμός του κτιρίου κινήθηκε με βάση δύο βασικούς άξονες-χαράξεις. Η ροή της κίνησης στο μουσείο πραγματοποιήθηκε με βάση τη λογική του βυθίσματος και της σταδιακής ανέλιξης γύρω από ένα κεντρικό μεγάλο αίθριο χώρο. Το βασικό concept της ογκοπλασίας του μουσείου ακολούθησε τη λογική του «εκθέματος πάνω σε βάθρο».

Κατασκευαστικά οι δύο πρώτοι όροφοι που αντιπροσωπεύουν τη βάση αποτελούν μία βαριά κατασκευή από μπετόν και ο τρίτος υπερυψωμένος όροφος αποτελείται από μία πιο ελαφριά μεταλλική κατασκευή. Οι βασικές χρήσεις του μουσείου περιλαμβάνουν : μόνιμη και περιοδική έκθεση, αμφιθέατρο με φουαγιέ, ψηφιακές προβολές, βιβλιοθήκη και café-restaurant καθώς και χώρο workshop με υπαίθριο εκθεσιακό χώρο. Η διαμόρφωση χώρου workshop έγινε με σκοπό να δώσει μία ταυτότητα διαδραστικού χαρακτήρα στο μουσείο και να ερεθίσει το ενδιαφέρον της νεολαίας για το αντικείμενο του design, παράγοντας ένα χώρο μελέτης και συστηματικής προσέγγισης νέων προϊόντων σχεδιασμού στη Θεσσαλονίκη.

UNIVERSITY OF THESSALY
DEPARTMENT OF ARCHITECTURE

Degree thesis:

DESIGN MUSEUM THESSALONIKI

students:

FOTIADOU CLEONIKI
THEOPHANOUS MARIA

tutors:

Evelin Gavrilou
Giorgos Triantafillidis

Summary:

This thesis project deals with the planning of a “design museum” at Nea Paralia, in Thessaloniki. It is a result of a suggestion for housing a collection that was created by Mr. Stergios Delialis twelve years ago, but it is still remains private. This stunning collection currently comprises of more than 3.500 design items and 6000 books that refer to the industrial design of the 20th century.

The chosen building plot belongs to the municipality. It has a triangle shape and it is a green area at the end of Nea Paralia. It is surrounded by important cultural buildings and it is right next to the “Macedonia Palace” hotel. The main consideration for the planning of the plot was the maintenance of the majority of the green area. The main effort was to combine the natural with the structural environment. The architecture composition of the building was based on the topography characteristics and the study of the surrounding plots. The design of the building was carried out by two basic axes: the flow of movements for the museum was executed based on the sense of draught and the gradual development about a big, central atrium,

while the main concept of the enlargement of the museum was based on the sense of "exhibit on a pedestal".

As far as the structure is concerned, the first two floors, which are the base of the building, constitute a heavy structure made of concrete and the third overhead floor is a steel construction that forms a lighter structure than the base. The main facilities of the museum are: permanent and temporary exhibitions, foyer amphitheater, digital screens, library, café – restaurant and workshop room with space for an outdoor exhibition. The purpose of including a workshop is to give an interactive character to the museum and yet to ignite the interest of young people for the concept of "design". Thus, a place of studying and regular approach of new designing products will be created in Thessaloniki.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

διπλωματική εργασία:

ΜΟΥΣΕΙΟ DESIGN ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

φοιτήτριες:
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΜΑΡΙΑ
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΚΛΕΟΝΙΚΗ

επιβλέποντες:
Έβελην Γαβρήλου
Γιώργος Τριανταφυλλίδης

I_ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΣΥΛΛΟΓΗ – από το 1998 έως σήμερα χωρίς στέγη

Ερευνώντας μουσεία της Ελλάδας πληροφορηθήκαμε για την πρωτοβουλία ίδρυσης Μουσείου Design στη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για μια αξιόλογη μουσειακή συλλογή που συγκεντρώθηκε με ιδιωτική πρωτοβουλία του κ. Στέργιου Δελιαλή . Το 1993 διαμορφώθηκε ένας εκθεσιακός χώρος που αποτέλεσε και τον πρώτο χώρο μελέτης και συστηματικής προσέγγισης των προϊόντων design στην Ελλάδα. Το 1995 θεσμοθετήθηκε ως "Μουσείο Design Θεσσαλονίκης" . Λειτουργησε έκτοτε με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης "Θεσσαλονίκη 1997" μέχρι και τα επόμενα 3 χρόνια (1998), ως αστική εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Από τότε πραγματοποιήθηκαν κάποια σχέδια για τη μεταφορά του μουσείου στον αναπλασμένο χώρο της πρώην Αποθήκης Β' στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, τα οποία όμως ματαιώθηκαν και έτσι η συλλογή έμεινε χωρίς στέγη. Το γεγονός αυτό συζητήθηκε αρκετά και δημοσιεύθηκε σε διάφορα περιοδικά πολιτισμικού ενδιαφέροντος . Επίσης το 2008 τα Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής & Εικονογράφησης (Ε.Β.Γ.Ε.) διοργάνωσαν διαγωνισμό με τίτλο "Μουσείο Design Θεσσαλονίκης - 10 χρόνια χωρίς στέγη (1998-2008)", αποσκοπώντας στην ευαισθητοποίηση του κόσμου δίνοντας έτσι ώθηση στη λύση του θέματος· υπήρξαν αρκετές συμμετοχές, μια από τις οποίες είναι η Ένωση Γραφιστών Ελλάδας (G&G).

Η συλλογή σήμερα περιλαμβάνει περισσότερα από 3.500 αντικείμενα design και 6.000 βιβλία που αναφέρονται στον βιομηχανικό σχεδιασμό του 20ού αιώνα. Το υλικό της συλλογής είναι ταξινομημένο κατά θεματικές ενότητες (έπιπλο, φωτισμός, οικιακή συσκευή, εξοπλισμός γραφείου, graphics) σε συνδυασμό με την αντίληψη, τη χρήση, τη μορφή, την αισθητική και τη τεχνολογία του σύγχρονου design.

II_ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ & ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ

Για την επιλογή οικοπέδου για το "Μουσείο Design Θεσσαλονίκης" βασικός παράγοντας ήταν η εύρεση ενός χώρου εύκολα προσεγγίσιμου και αναγνωρίσιμου για τους επισκέπτες. Επίσης λόγω του εκπαιδευτικού και διαδραστικού χαρακτήρα του μουσείου θεωρήθηκε καλό να βρίσκεται κοντά στις πανεπιστημιακές σχολές. Το κέντρο της πόλης ήταν η ιδανική περιοχή γι' αυτήν την αναζήτηση. Έτσι βάσει αυτών και της υπάρχουσας μουσειακής συλλογής που η στέγασή της δεν απαιτεί μεγάλη έκταση, επιλέχθηκε ένας οικόπεδο στον παραλιακό πεζόδρομο της πόλης. Συγκεκριμένα πρόκειται για ένα τριγωνικό οικόπεδο που είναι η απόληξη της Νέας Παραλίας. Είναι ένας χώρος πρασίνου που ανήκει στο Δήμο και ξεκινά από τη διασταύρωση των δρόμων Μεγάλου Αλεξάνδρου – Γκύζη ενώ εκτείνεται μέχρι και τη διασταύρωση του Μεγ. Αλεξάνδρου με Μπιζανίου. Ενδιαφέρον στοιχείο μέσα από την ανάγνωση του οικοπέδου ήταν το γεγονός ότι βρίσκεται κοντά σε μια περιοχή (βόρεια του οικοπέδου) με σημαντικά δημόσια κτίρια πολιτισμικού ενδιαφέροντος όπως το Νέο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης, το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και το Βασιλικό Θέατρο. Επίσης, δε θα μπορούσε κανείς να προσπεράσει την πραγματική "ταυτότητα" αυτού του "κήπου", καθώς είναι ένα κομμάτι από την ανάπλαση της Νέας Παραλίας. Το μελλοντικό project για αυτό το οικόπεδο είναι ο "κήπος του Απογευματινού Ήλιου" όπως έχει ονομασθεί από τους αρχιτέκτονες Bernard Cuomo και Πρόδρομο Νικηφορίδη και είναι ουσιαστικά το τελικό προϊόν ανάπλασης της ζώνης της Νέας Παραλίας. Τέλος, μεγάλο ρόλο έπαιξε το γειτονικό ξενοδοχείο "Macedonia Palace", ένα σημαντικό τοπόσημο για την πόλη.

II.A_ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΙΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Σε ακτίνα 500 μ. βόρεια του οικοπέδου συναντούμε πολλά κτίρια πολιτισμικού ενδιαφέροντος. Αυτά είναι: Το βασιλικό θέατρο και το θέατρο κήπου που βρίσκονται μέσα σε εκτάσεις πρασίνου, δύο σημαντικά μουσεία της πόλης, το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού καθώς και το Νέο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης. Όλα αυτά επίσης συνορεύουν με τη Δ.Ε.Θ. και τις πολυτεχνικές σχολές. Επιπλέον σημαντικό τοπόσημο της περιοχής είναι ο Λευκός Πύργος και το κτίριο της Χ.Α.Ν.Θ. Σε γενικές γραμμές το επιλεγμένο οικόπεδο είναι κόμβος στο "μουσείο της πόλης". Ουσιαστικά σε αυτό το κομμάτι της πόλης η δόμηση είναι πιο αραιή και περιλαμβάνει κτίρια δημόσιου χαρακτήρα. Αντίθετα στην ανατολική πλευρά του οικοπέδου εκτείνονται κατοικίες με ψηλό συντελεστή δόμησης.

II.B_ ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

Στο παραλιακό μέτωπο που προηγείται του επιλεγμένου οικοπέδου έχει κατασκευαστεί στα πλαίσια της ανάπλασης που ξεκίνησε το 2006 μία σειρά από θεματικά πάρκα. Αυτά αφορούν τον ήχο, τη μνήμη, τη φύση, τα γλυπτά, το νερό και τη μουσική. Καθένα από αυτά τα στοιχεία θα μπορούσε να αποτελέσει αρχή για το design ενός αντικειμένου ή ενός χώρου. Ο σχεδιασμός ενός μουσείου design σε αρμονία με το φυσικό τοπίο συμβαδίζει με τη λογική αυτών των χώρων. Το "πάρκο" με θέμα το design θα μπορούσε να είναι η απόληξη της ανάπλασης Νέας Παραλίας.

II.Γ_ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ PALACE.

Το M.Palace είναι ένα τοπόσημο για την γύρω περιοχή και το μόνο κτίριο σημαντικού όγκου και ύψους που παρεμβάλλεται μεταξύ των θεματικών πάρκων και του επιλεγμένου οικοπέδου. Αποτελείται από μία πλατφόρμα ύψους ενός ορόφου και πάνω από αυτή υψώνεται ένας ορθογωνικός όγκος που στεγάζει τα δωμάτια του ξενοδοχείου.

III_ ΑΝΤΛΗΣΗ ΙΔΕΩΝ – CONCEPT

Η αρχιτεκτονική σύνθεση του κτιρίου ξεκίνησε με βάση τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά και την ανάγνωση των γειτονικών οικοπέδων. Πρόκειται για ένα τριγωνικό οικόπεδο, έκτασης 7.132 τ.μ. που ανήκει στο Δήμο. Ως εκ τούτου είναι μία έκταση πρασίνου με πάρκο. Στα δυτικά έχει μέτωπο στην παραλιακή ζώνη, στα βόρεια και ανατολικά περνά η παραλιακή λεωφόρος Μ. Αλεξάνδρου, ενώ στη νότια πλευρά του γειτονεύει με το οικόπεδο του ξενοδοχείου M.Palace. Όσον αφορά τη δόμηση της γύρω περιοχής τα υψόμετρα των γύρω κτιρίων, κυμαίνονται σε ύψη γύρω στα τριάντα μέτρα. Για την κάλυψη του οικοπέδου δόθηκε σημασία στη διατήρηση της χρήσης πρασίνου στο μεγαλύτερο μέρος της έκτασής του και επιχειρήθηκε ένας συνδυασμός της φύσης με το δομημένο περιβάλλον. Ο σχεδιασμός του κτιρίου κινήθηκε με βάση δύο βασικούς άξονες-χαράξεις. Ο κατακόρυφος άξονας αποτελεί προέκταση της οδού Φιλοποίμενος και διασχίζει το οικόπεδο μέχρι το όριο του παραλιακού πεζοδρομίου. Ουσιαστικά αποτελεί μία αναφορά και είσοδο του μετώπου της πόλης στο μουσείο. Ο οριζόντιος άξονας τέμνεται κάθετα με τον κατακόρυφο και οι δύο μαζί με το μπροστινό μέτωπο του οικοπέδου εγγράφουν την πλατεία- είσοδο του μουσειακού χώρου. Δημιουργείται έτσι ένα πλάτωμα, συνέχεια της παραλιακής ζώνης.

Η ροή της κίνησης στο μουσείο πραγματοποιήθηκε με βάση τη λογική του βυθίσματος και σταδιακής ανέλιξης γύρω από ένα κεντρικό μεγάλο αίθριο χώρο. Συγκεκριμένα, η εξωτερική τριγωνική πλατεία εισάγει στο κτίριο με μία βύθιση ενός μέτρου από το επίπεδο του πεζοδρομίου. Η βύθιση της πλατείας καταλήγει στο κεντρικό αίθριο του κτιρίου γύρω από το οποίο οργανώνονται οι βασικές μουσειακές χρήσεις. Η κατασκευή αποτελείται από τρεις ορόφους, για τους οποίους η ανάβαση γίνεται περιμετρικά του αίθριου.

Αρχικά το οικόπεδο συλλήφθηκε ως τεχνητός λόφος με σταδιακή ανάβαση προς το M.Palace. Μ' αυτόν τον τρόπο ο κύριος κτιριακός όγκος δημιουργεί μέτωπο προς το διπλανό κτισμένο οικόπεδο και αφήνεται ελεύθερη η πράσινη ανάβαση στην τριγωνική απόληξη του οικοπέδου. Οι δύο πρώτοι όροφοι του κτιρίου στεγάζονται κάτω από αυτόν τον λόφο. Η σύλληψη αυτή εξυπηρετεί πρακτικά τους εξής σκοπούς: πρώτα απ' όλα ενισχύει την ιδέα του βυθίσματος και της ανέλιξης στην κορυφή του λόφου. Επιπλέον, αναδεικνύει περισσότερο την κατασκευή που γειτονεύει με το τοπόσημο M.Palace. Ακόμη η κλίση του λόφου εσωκλείει το parking που λόγω της κοντινής απόστασης από την παραλία δεν δύναται να βυθιστεί σε μεγάλο ύψος.

Ωστόσο, το βασικό concept της ογκοπλασίας του μουσείου ακολούθησε τη λογική του "εκθέματος πάνω σε βάθος". Στην προκείμενη περίπτωση το βάθος

είναι ο λόφος που εσωκλείει τους δύο πρώτους ορόφους και το έκθεμα είναι ο τρίτος όροφος. Ακολουθώντας αυτή τη λογική του εκθέματος ο τελευταίος όροφος είναι ελαφρώς υπερυψωμένος σε σχέση με το "βάθρο" του. Μορφολογικά αυτή η σύλληψη συμφωνεί με τον σχεδιασμό του M.Palace αναφέρθηκε παραπάνω.

Κατασκευαστικά και συνθετικά αυτή η ιδέα αναπτύχθηκε ως εξής: Οι δύο πρώτοι όροφοι που αντιπροσωπεύουν τη βάση αποτελούν μία βαριά κατασκευή από μπετόν και ο τρίτος υπερυψωμένος όροφος αποτελείται από μία πιο ελαφριά μεταλλική κατασκευή. Η τελευταία διαφέρει και μορφολογικά και από άποψη υλικού σε σχέση με το υπόλοιπο κτίριο. Ωστόσο η οργάνωση των χώρων πραγματοποιείται με βάση τους δύο κεντρικούς άξονες και οργανώνεται γύρω από το αίθριο και στους τρεις ορόφους του κτιρίου.

Συνθετικά τώρα οι δύο πρώτοι όροφοι περιλαμβάνουν τις κύριες χρήσεις του μουσείου που δεν έχουν ανάγκη φυσικού φωτισμού, γι' αυτό "κρύβονται" κάτω από τον λόφο βόρεια και ανατολικά του οικοπέδου ή εσωκλείονται στις τυφλές όψεις του "βάθρου". Οι αντίστοιχοι χώροι αφορούν στην κύρια μόνιμη έκθεση, τις περιοδικές εκθέσεις, το αμφιθέατρο, γραφειακούς και βοηθητικούς χώρους. Αντίθετα οι υπόλοιπες χρήσεις που έχουν την ανάγκη φυσικού φωτισμού και εξωτερικής θέας περιλαμβάνονται στον επάνω όροφο. Οι τελευταίες είναι η βιβλιοθήκη και το café- restaurant του μουσείου, καθώς και ο χώρος των workshop και των αντίστοιχων εκθέσεων.

Μορφολογικά ο τελευταίος όροφος ακολουθεί τη λογική της "σπείρας" με αυξανόμενη κλίση στην οροφή που καταλήγει σε μία "χοάνη" που έχει θέα στην πόλη. Έτσι η ανέλιξη σταματά σε κατακόρυφο άξονα από εκεί που άρχισε η βύθιση. Όσον αφορά τις θέσεις του επάνω ορόφου, τα ανοικτά μέτωπα βρίσκονται ως επί το πλείστον στη βόρεια και δυτική όψη. Αυτό συμβαίνει για την αξιοποίηση της θέασης στην παραλία και την πράσινη ανάβαση του λόφου. Επιπλέον η ανοικτή όψη του café δέχεται τον απογευματινό ήλιο, εξαιτίας του δυτικού προσανατολισμού της. Έτσι συμβαδίζει η λογική των θέσεων με αυτή του "κήπου του απογευματινού ήλιου", του μελλοντικού project για το παρόν οικόπεδο.

IV_ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ – PROJECT – ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Κάτοψη Ισογείου- 1^{ου} ορόφου

Ο πρώτος όροφος είναι βυθισμένος ένα μέτρο από το επίπεδο του δρόμου και η κύρια είσοδος σ' αυτόν είναι από την πλατεία. Οι άξονες ορίζουν και δύο δευτερεύουσες ράμπες – εισόδους από τη ανατολική όψη της Μ. Αλεξάνδρου και τη νότια όψη του M.Palace. Γύρω από το κεντρικό αίθριο και τους άξονες ορίζονται τρεις ζώνες χώρων. Το συνολικό ύψος του ορόφου είναι 3,5 μ. Η πάνω δεξιά ζώνη στεγάζει τη μόνιμη έκθεση η οποία μαζί με το πατάρι του επάνω ορόφου καλύπτει περίπου 650 τ.μ. Στην κάτω δεξιά ζώνη περιλαμβάνονται οι

χώροι των ψηφιακών προβολών, έκτασης 80 τ.μ. και του καταστήματος design αντικειμένων, έκτασης ≈ 65 τ.μ. Στην αριστερή ζώνη στεγάζονται: το αμφιθέατρο χωρητικότητας ≈ 130 ατόμων, οι γραφειακοί χώροι, ο χώρος συσκέψεων και οι βοηθητικοί χώροι των W.C. , της αποθήκης και των ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων. Επιπλέον στην πίσω κλίση του λόφου στεγάζεται ένα βασικό parking ≈ 300 τ.μ. για το προσωπικό του μουσειακού χώρου. Στην αριστερή ζώνη του δευτέρου ορόφου συνεχίζεται η ανάβαση του αμφιθεάτρου και συναντούμε τον αντίστοιχο χώρο εκτόνωσης, έκτασης ≈ 85 τ.μ. Στην κάτω δεξιά ζώνη στεγάζεται ο χώρος των περιοδικών εκθέσεων, έκτασης ≈ 125 τ.μ., ενώ στην πάνω δεξιά ζώνη συνεχίζεται ο χώρος της μόνιμης έκθεσης με εσωτερική ανάβαση. Οι δύο πρώτοι όροφοι οι κατασκευασμένοι από οπλισμένο σκυρόδεμα και στους εσωτερικούς τοίχους των εκθέσεων το μπετόν είναι εμφανές. Οι όψεις τους είναι τυφλές καθότι δεν έχουν την ανάγκη φυσικού φωτισμού και ο κύριος φωτισμός και αερισμός του κτιρίου πραγματοποιείται από το κεντρικό αίθριο.

Κάτοψη 2^{ου} ορόφου.

Ο 2^{ος} όροφος χωρίζεται επίσης σε τρεις ζώνες. Στην κάτω ζώνη φιλοξενείται η χρήση του café – εστιατορίου, συνολικής έκτασης ≈ 145 τ.μ. Στη νοτιοδυτική όψη το café ανοίγεται σε μία εξωτερική βεράντα ≈ 55 τ.μ., ενώ βορειοδυτική όψη του café είναι ένα ανοικτό μέτωπο με θέα στην παραλία και τον λευκό πύργο. Πάνω από το χώρο του café εκτείνεται μία ελαφριά κατασκευή παταριού που φιλοξενεί τη βιβλιοθήκη του μουσείου, ≈ 95 τ.μ. Για το χώρο ανάγνωσης της βιβλιοθήκης ισχύουν οι αντίστοιχες θεάσεις. Στην επάνω ζώνη του ορόφου στεγάζεται ένας χώρος workshop με τους βοηθητικούς του χώρους, συνολικής έκτασης ≈ 100 τ.μ. Η τρίτη ζώνη του κτιρίου είναι μία ζώνη κίνησης γύρω από το αίθριο, η οποία εξυπηρετεί και ως εκθεσιακός χώρος για τα project των workshop. Συγκεκριμένα ο κατακόρυφος άξονας δίπλα στο αίθριο ορίζει εδώ μία ζώνη με περιστρεφόμενα στοιχεία για τις εκθέσεις των workshop και δημιουργείται ένας μεταβατικός χώρος μεταξύ κτιρίου και εξωτερικού χώρου στον οποίο συνεχίζεται υπαίθρια έκθεση. Γενικά ο επάνω όροφος έχει έναν πιο ανεξάρτητο χαρακτήρα από την υπόλοιπη κατασκευή. Η πρόσβαση σε αυτόν πραγματοποιείται και από τον βατό "πράσινο" λόφο και απευθύνεται σε τακτική χρήση του κοινού. Η διαμόρφωση χώρου workshop σε συνδυασμό με τους χρηστικούς υπαίθριους χώρους έγινε με σκοπό να δώσει μία ταυτότητα διαδραστικού χαρακτήρα στο μουσείο και να ερεθίσει το ενδιαφέρον της νεολαίας για το αντικείμενο του design.

Η κατασκευή του 2^{ου} ορόφου είναι μια ελαφριά μεταλλική κατασκευή ελαφρώς υπερωσμένη από τον κάτω όροφο. Στηρίζεται και πακτώνεται στο κάτω δώμα με χαλύβδινες διατομές Η. Εξωτερικά επενδύεται από μέταλλο σκουριασμένης υφής. Οι όψεις και η οροφή της επάνω κατασκευής ντύθηκαν με το αντίστοιχο διάτρητο μέταλλο. Για το pattern του μετάλλου επιλέχθηκαν εικόνες από τη φύση και την πόλη και έτσι οι όψεις αντανakλούν το φυσικό περιβάλλον.

